

Sygn. akt IV U 159/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Protokolant: sekr.sąd. Michał Ziółkowski

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2020 roku

sprawy z odwołania J. S.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi d/s Orzekania o Niepełnosprawności w B.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu d/s Orzekania o Niepełnosprawności w B.

z dnia 9 stycznia 2019 roku

I. Oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 159/19

UZASADNIENIE

Orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. z dnia 09.01.2019r.

Znak: (...) odmówiono odwołującej J. S. prawa do zmiany stopnia niepełnosprawności z przyczyn podanych w uzasadnieniu w/w decyzji.

Odwołująca złożyła odwołanie od orzeczenia . Wskazała ,że wg Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności naruszona sprawność organizmu powoduje trudności w pełnieniu ról społecznych, jednakże nie w stopniu uzasadniającym konieczność częściowej lub czasowej pomocy innych osób w codziennym funkcjonowaniu. Wyjaśniła , od dawna korzysta z takiej pomocy, zarówno znajomych, jak i rodziny, przy czym osobą, która najwięcej pomaga jest 80-letni tata. Odwołująca również pod opieką MOPR-u w T.. Odwołująca zaznaczyła, że z powodu problemów z chronicznym bólem a także braku możliwości uśmierzenia farmakologicznie tego bólu (polekowy Zespół (...) oraz problemy z refluksiem żołądka i zespołem jelita drażliwego) od kilku lat ma zaburzenia snu, co powoduje brak skupienia, spowalnia tempo reakcji i logiczne myślenie. Dodała ,że w uzasadnieniu napisano, że osoba zainteresowana nie wymaga korzystania z systemu

środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji.

Nikt nigdy takiej pomocy odwołującej nie zaproponował, W grudniu 2018 r. z powodu nagłego ataku rwy kulszowej, przestała chodzić. Jest niezdolna do pracy z przyczyn związanych ze schorzeniem kręgosłupa, jej stan zdrowia nie uległ poprawie a wręcz pogorszeniu w stosunku do sytuacji sprzed 2 lat. Schorzenie pojawiło się w okresie dzieciństwa.

Pomimo systematycznego leczenia i stałej farmakoterapii stan z roku na rok ulegał pogorszeniu. Lekarze wykluczali inne choroby, by potwierdzić, że moje dolegliwości dotyczą strictly licznych schorzeń i zwyrodnienia kręgosłupa.

Doszły jednak choroby współistniejące: alergia na pyłki drzew i traw, astma oskrzelowa, refluks, zespół jelita drażliwego, guz tarczycy oraz Zespół Sjorgena.

Ponieważ odwołująca pracowała przez wiele lat w różnych bankach, korzystała z prywatnej praktyki lekarskiej wykupionej przez zakład pracy i rejestrowała się u lekarzy z najkrótszym okresem oczekiwania na wizytę. Z tego powodu nie posiada wszystkich dokumentów, które były wystawiane. Faszerowano ją również przez lata lekami przeciwbólowymi, przeciwzapalnymi, przeciwhistaminowymi, antybiotykami.

Od 2009 r. korzystała z Przychodni przy szpitalu (...) w T. i znajdował się pod opieką neurologa I. B. oraz specjalistów ortopedii i traumatologii - dr.n.med. M. Ś. oraz T. B. (1).

Na początku roku 2011 zaczęła odczuwać silne bóle nadgarstka lewego, rezonans wykazał rozkawałkowanie chrząstki trójkątnej z obecnością płynu w jej rzucie i stawie promieniowo-łokciowym. W T. jednak nikt nie chciał się podjąć operacji ręki, dopiero dr T. B., u którego się leczyła, skierował mnie do prof. L. R., do P. i on zdecydował o operacji ręki.

W dniu 19.04.2012r. odbyła się Operacja polegająca na artroskopii nadgarstka lewego oraz odbarczenie nerwu łokciowego, w Szpitalu w T., na Oddziale (...) narządu (...).

W styczniu 2012r. odwołująca przeszła ospę wietrzną z powikłaniami. Otrzymała skierowanie do szpitala, jednak została pod opieką pielęgniarki w domu.

Problemy z kręgosłupem znacznie nasiliły się po operacji nadgarstka, ponieważ przez okres dwóch lat odwołująca korzystała wyłącznie, z powodu bólu, z ręki prawej. W 2013r. była pod opieką specjalisty neurolog lek.med. A. P..

Od 2014r. jest pod opieką neurologa G. M.

Wielopoziomowa dyskopatia szyjna i lędźwiowa oraz prawostronna skolioza z rotacją kręgow w osi długiej wraz ze zmianami zwyrodnieniowymi, zostały potwierdzone kilkakrotnie badaniami rezonansem magnetycznym oraz badaniem RTG kręgosłupa. Na podstawie tych badań można prześledzić jakie zmiany nastąpiły od roku 2009r, Od lekarza neurochirurga odwołująca otrzymała informację , że jej kręgosłup jest nieoperacyjny i nikt nie podejmie się operacji tak dużej ilości schorzeń na każdym odcinku kręgosłupa.

Od 2013 roku odwołująca jest pacjentką Przychodni (...). Wcześniej przez wiele lat pracował w bardzo stresogennych warunkach a terazniejsza sytuacja odbiła się negatywnie na psychice. Wskazała ,że ma stany depresyjne, lękowe i myśli samobójcze.

Zdaniem odwołującej przez ostatnie 5 lat stan zdrowia uległ znacznemu pogorszeniu.

W celu potwierdzenia schorzeń i stanu zdrowia odwołująca wniosła o powołanie biegłego lekarza neurologa, reumatologa, ortopedy, neurochirurga oraz psychiatry.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. podtrzymał zajęte stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił co następuje:

Odwołująca miała uprzednio dwukrotnie orzeczony lekki stopień niepełnosprawności w okresie od 27 maja 2014r. do dnia 31 sierpnia 2018r..

Dowód: orzeczenia w aktach (...)

W dniu 20 września 2018r. J. S. złożyła w Miejskim Zespole ds. Orzekania o Niepełnosprawności w T. kolejny wniosek w sprawie wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Wskazała ,że wniosku ,że samodzielnie wykonuje

czynności samoobsługowe, porusza się w środowisku i wykonuje czynności domowe. W dołączonych do wniosku zaświadczeniach o stanie zdrowia wskazano dyskopatię szyjną i lędźwiową, skolioza, bóle głowy.

W dniu 26 października 2018 roku skład orzekający Miejskiego Zespołu zaliczył odwołującą do lekkiego stopnia niepełnosprawności na okres do 31 października 2020r. Symbol 05-R, 10-N.

Dowód: wniosek z załącznikami, orzeczenie z dn. 26.10.2018 roku, ocena stanu zdrowia, ocena socjalno-zawodowa w aktach akt (...)/

Odwołującą nie zgodziła się z wydanym orzeczeniem i za pośrednictwem (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności wniosła odwołanie od wydanego orzeczenia do Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B..

Odwołanie zostało rozpoznane przez skład orzekający Wojewódzkiego Zespołu na posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2019r. Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. w orzeczeniu utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w T. o zaliczeniu odwołującej do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Orzeczenie Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności zostało uchylone tylko co do daty powstania ustalonego stopnia niepełnosprawności.

Dowód: orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu z dnia 9 stycznia 2019r. w aktach WZON

Biegli o specjalności chirurg -ortopeda oraz neurolog i specjalista rehabilitacji medycznej po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i orzecznictwem stwierdzili, że zgadzają się z opinią WZON w B. z dnia 9.01.2019 i kwalifikują badaną do lekkiego stopnia niepełnosprawności do 31.10.2020r. Brak objawów neurologicznych oraz brak obiektywnych objawów zespołu bólowego kręgosłupa mimo opisywanych w MRI zmian dyskopatycznych nie pozwala na inną kwalifikację. Biegli podkreślili o stopniu niepełnosprawności decyduje badanie fizykalne a nie badanie dodatkowe.

Uzupełniając swoją opinie z dnia 22.05.2019 biegli sądowi lekarze ortopeda i neurolog przedstawili, że zapoznali się z pismem powódki z dnia 14.06.2019. Wyjaśnili, że zarzuty zawarte w powyższym piśmie są natury subiektywnej oraz świadczą o nieprawidłowej interpretacji opisów badania lekarskiego.

Opis badania neurochirurgicznego jest inny ponieważ neurochirurg używa określeń typowych dla tej specjalizacji. Inaczej opisuje się badanie ortopedyczne dla potrzeb opinii sądowej.

W opinii sądowej biegli zobowiązani są opierać się na obiektywnie sprawdzalnych objawach upośledzenia sprawności narządu ruchu w celu odpowiedzi na pytania sądu. Nie są najistotniejsze zmiany opisywane w badaniach dodatkowych (RTG, MRI), lecz ocena wydolności kręgosłupa pod kątem możliwości zatrudnienia i pełnienia ról społecznych. Subiektywna interpretacja swoich dolegliwości nie daje podstaw do obiektywnej oceny.

Biegli stwierdzili u wnioskodawczym istotne zaburzenie sprawności z powodu schorzenia kręgosłupa, lecz bez istnienia objawów neurologicznych (porażeń, niedowładów) zaburzenia te nie pozwalają na inną kwalifikację wydolności organizmu powódki. Okresowe nasilenia dolegliwości istniejącego zespołu bólowego kręgosłupa oraz zmiany w badaniach dodatkowych jednoznacznie kwalifikują badaną do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Biegli podtrzymali swoją wcześniejszą opinię w całości.

Biegli wyjaśnili, że wskazane jest badanie przez biegłego reumatologa, lecz nie widzą podstaw do badania przez biegłego neurochirurga. Badanie przeprowadzone przez doświadczonego biegłego neurologa w wystarczającym stopniu wykazało wydolność układu nerwowego badanej.

Dowód: opinia biegłych o specjalności chirurg -ortopeda oraz neurolog i specjalista rehabilitacji medycznej k.94-97, opinia uzupełniająca biegłych k.116, dokumentacja medyczna w katach sprawy i aktach WZON

Biegła reumatolog po zapoznaniu się z dokumentacją znajdującą się w aktach sądowych oraz z dokumentacją przedłożoną przez wnioskodawczynię i zbadaniu ubezpieczonej, nie znalazła zmian wskazujących na schorzenie reumatoidalne. Czynnikiem reumatoidalny ujemny - CRP 1.84. Wnioskodawczym wymaga nadal stałego leczenia w poradni neurologicznej i neurochirurgicznej, wskazane jest okresowo korzystanie z zabiegów fizykoterapii. Wnioskodawczym podaje skargi na osłabienie, kłopoty z poruszaniem się oraz zawroty głowy. Dolegliwości pojawiają się okresowo. Zdaniem biegłej są wskazania do poszerzenia diagnostyki tj.

- Wykonanie USG ślinianek w poradni laryngologicznej - celem wykluczenia zespołu Sjögrena
- Wykonanie badania w kierunku boreliozy
- Ponieważ ubezpieczona skarży się na dolegliwości ze strony jamy ustnej zachodzi konieczność wykonania badań dsDNA (marker toczniowy)

Biegła reumatolog w opinii uzupełniającej podtrzymała orzeczenie WZON w B. z dnia 09.01.2019r. i orzeka lekki stopień niepełnosprawności. Biegła również podzieliła opinie biegłych neurologa i ortopedy z dnia 22.05.2019r. którzy zaliczyli ubezpieczoną do lekkiego stopnia niepełnosprawności do 31.10.2020r. Wskazała, że dolegliwości podnoszone przez wnioskodawczynię mają charakter psychosomatyczny, nie powodują znacznego stopnia upośledzenia funkcji stawów, zachodzi konieczność oceny stanu psychicznego przez lekarza psychiatrę.

Dowód: opinie biegłego reumatologa główna i uzupełniająca k 150-151, k.174 oraz dokumentacja medyczna w aktach sprawy i aktach WZON

Biegli sądowi psychiatra i psycholog po przeanalizowaniu całej dostępnej dokumentacji sądowo-lekarskiej oraz po zbadaniu wnioskodawczym postanowili ***zaliczyć wnioskodawczynię do lekkiego stopnia niepełnosprawności*** na okres od chwili badania przez biegłych tj. 08.11.2019 do 31.10.2020 wg kodu 02-P - ze względu na stan psychiczny.

Wskazali, że aktualnie badana zgłasza liczne objawy somatyczne negatywnie wpływające na jej codzienne funkcjonowanie. Zgłasza zaburzenia snu związane, według badanej, z chorobami somatycznymi. Deklaruje lęk związany z opuszczaniem domu, niechęć do angażowania się w relacje interpersonalne.

Uczestniczka jest jednak w stanie samodzielnie poruszać się w środowisku. Prowadzi pojazd w ruchu ulicznym. Bez pomocy innych ludzi załatwia sprawy urzędowe. Skutecznie komunikuje się z innymi osobami. Ma w pełni zachowaną orientację i krytycyzm. Prowadzi gospodarstwo domowe.

W stanie psychicznym badana ujawnia długotrwałe obniżenie nastroju, trudności z podejmowaniem aktywności, działań, częściowe wycofanie się z relacji interpersonalnych. Rozpoznane Zaburzenia lękowo-depresyjne wraz z somatyzacją, istotnie obniżają zdolność do podjęcia pracy na otwartym rynku pracy a ze względu na wykształcenie i doświadczenie zawodowe, uczestniczka jest w stanie podjąć pracę na otwartym rynku pracy na stanowisku dostosowanym do możliwości psychofizycznych.

Ze względu na stan psychiczny jest zdolna do samodzielnego pełnienia ról społecznych. Nie wymaga, ze względu na stan psychiczny, częściowej ani okresowej pomocy w codziennym funkcjonowaniu. Zasadne jest, w przypadku pani J. S., kontynuowanie psychoterapii w celu poprawy funkcjonowania i wypracowania sposobów radzenia sobie z emocjami i zastaną sytuacją.

Badana jest zdolna do podjęcia pracy na otwartym rynku pracy na stanowisku dostosowanym do swoich możliwości psychofizycznych.

Nie wymaga natomiast pomocy i opieki innej osoby w codziennym funkcjonowaniu w związku z niezdolnością lub ograniczeniem zdolności do samodzielnego pełnienia ról społecznych.

Biegli sporządzili opinię na podstawie dostępnej dokumentacji sądowej, p: dokumentacji oraz przeprowadzonego badania psychologiczno-psychiatrycznego.

Biegli sądowi psychiatra i psycholog po ponownej analizie dokumentacji sądowo-lekarskiej stwierdzają , że w całej rozciągłości podtrzymują ustalenia i konkluzje zawarte w opinii z dnia 06.12.2019 (k. 186-194).

Opinia została sporządzona w oparciu o wszystkie dostępne, obiektywne dane dotyczące sprawy oraz o wiedzę naukową z zakresu psychiatrii i psychologii.

Co do zarzutów zawartych w piśmie wnioskodawczym z 27.12.2019 Biegły psychiatra wyjaśnił , że :

W całości podtrzymuje swoją opinię psychiatryczno-sądową z 06.12.2019 roku złożoną na piśmie.

Zebrany w tej sprawie materiał dowodowy oraz wyniki przeprowadzonego badania lekarskiego nie pozwoliły na podważenie orzeczenia co do rodzaju stopnia niepełnosprawności- co zostało zawarte we wnioskach opinii. Biegły sądowy psychiatra wydaje opinię na podstawie materiału dowodowego w sprawie ,wyników badania lekarskiego i wyników badania psychologicznego. Badanie psychiatryczne zostało przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi standardami. Wnioskodawczyni została na wstępie poinformowana, że w dniu 08.11.2019 będzie badana jedynie przez biegłego psychiatrę bowiem wyznaczony w tym dniu do zespołu biegły sądowy psycholog był członkiem zespołu (...), od którego to orzeczenia badana się odwoływała.

Badana wyraziła zgodę na obecność biegłego psychologa (będącego w tym momencie członkiem zespołu biegłych wyznaczonych przez Sąd) przy badaniu , który udzielił jej jedynie wyjaśnienia dlaczego nie może orzekać i odpowiedział na kilka skierowanych do niego osobiście przez wnioskodawczynię pytań, a następnie nie ingerował w badanie lekarza psychiatry.

Po przeprowadzeniu badania psychiatrycznego, które polega właśnie na zebraniu bardzo szczegółowego wywiadu wnioskodawczym nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń do jego przebiegu co potwierdziła własnym podpisem (k.181).

Należy pamiętać, iż to biegły ocenia związek zbieranych danych z konkretnymi pytaniami Kierowanymi do niego przez Sąd oraz przyjętym celem postępowania diagnostycznego Biegły sądowy formułując opinię do sprawy zgodnie z zaleceniami Sądu oparł się zarówno na informacjach z badania podmiotowego jak i zawartych w aktach sprawy. Opinia tak jak i inne dowody, z samych założeń kodeksowych, podlega swobodnej ocenie dowodów na podstawie 33 par lk.p.c, który stanowi, iż Sąd (a nie strony postępowania) ma obowiązek dokonać oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania, a zatem swobodnie, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w toku postępowania materiału.

Dowód: opinia biegłych psychiatry i psychologa wraz z dokumentacją leczenia psychiatrycznego k.181-194, opinia uzupełniająca k.215-216

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujące się w aktach, których autentyczności nie podważała żadna ze stron i które również nie budziły wątpliwości Sądu z punktu widzenia ich prawdziwości, w oparciu opinie sądowo-lekarskie sporządzone w sprawie przez biegłych sądowych.

Sąd uznał po uzupełnieniu za miarodajne opinie biegłych lekarzy sądowych. Biegłym nie można przede wszystkim odmówić umiejętności i kwalifikacji niezbędnych do sporządzenia opinii, zgodnej z tezami dowodowymi zawartymi w postanowieniu dopuszczającym ten dowód. Biegli posiadają wystarczającą wiedzę z dziedzin medycyny objętej zakresem przedmiotowym powyższej opinii. Wykazując się nadto wieloletnim stażem pracy w zawodzie lekarzy, legitymowali się również potrzebnym doświadczeniem zawodowym. Biegli byli zatem w stanie ustalić fakty potrzebne do sporządzenia opinii, dokonać ich właściwej, obiektywnej analizy, jak też wyprowadzić poprawne wnioski,

pozostające w zgodzie z wiedzą z zakresu danej specjalizacji. Sąd nie znalazł podstaw aby kierować sprawę nadal do innych biegłych.

Odwołująca kwestionowała opinie biegłych(pisma k.107-109, k.139-143, k.165-168 k.205-212 akt sprawy)

Odwołująca dokonała w pismach oceny prawnej swojego stopnia niepełnosprawności, wskazała ,że biegli nie wzięli pod uwagę dokumentacji oraz jej faktycznego stanu zdrowia.

Sąd miał na uwadze ,że ubezpieczona została kilkakrotnie zbadana co wynika z protokołów badań biegłych, wyniki badań korespondują z wnioskami opinii, biegli zapoznali się z dokumentacją lekarską co wynika z treści opinii, uzasadnili przyjęte przez siebie stanowisko.

Odwołująca powoływała się na treść badania Lekarza orzecznika ZUS z 14.06.2018r. (k.171) Należy zwrócić uwagę ,że odwołująca została uznana przez Lekarza orzecznika za osobę częściowo niezdolną do pracy na okres 2 lat.

Należy wyjaśnić ,że zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. **o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych**(tekst jednolity) Orzeczenie Lekarza Orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

3) częściowej niezdolności do pracy, ustalone na podstawie art. 12 ust. 3, oraz celowości przekwalifikowania, o którym mowa w art. 119 ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w pkt 1, jest traktowane na równi z orzeczeniem o lekkim stopniu niepełnosprawności.

Prawo wnioskodawczyni do niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym należy oceniać w kontekście przepisu art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm., który stanowi ,że do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Ustęp 3 w/w przepisu stanowi ,że do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Zasady orzekania o niepełnosprawności oraz jej stopniach określa rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z dnia 8 sierpnia 2003 r.

W § 31 cyt. rozporządzenia określono, jakie warunki musi spełniać wnioskodawca aby został względem niego orzeczony lekki stopień niepełnosprawności. Tak więc musi wystąpić, zgodnie z ust. 1 tegoż paragrafu:

1) istotne obniżenie zdolności do wykonywania pracy, co oznacza naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną;

2) ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, co oznacza trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu.

Natomiast aby móc zakwalifikować wnioskodawcę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności musiałaby u niego wystąpić konieczność, zgodnie z § 30 tego rozporządzenia:

1) czasowej pomocy w pełnieniu ról społecznych, co oznacza konieczność udzielenia pomocy, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 3, w okresach wynikających ze stanu zdrowia;

2) częściowej pomocy w pełnieniu ról społecznych, co oznacza wystąpienie, co najmniej jednej okoliczności, o których mowa w § 29 ust. 1 pkt 3.

Przepis § 29 ust. 1 pkt 3 stanowi, że konieczność udzielania pomocy, w tym również w pełnieniu ról społecznych - co oznacza zależność osoby od otoczenia, polegającą na udzieleniu wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych.

Jeżeli powyższe przesłanki nie występują musiała by być podstawa do uznania, że wnioskodawca jest osobą niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej.

W niniejszej sprawie nie zostało ustalone aby wnioskodawczyni była niezdolna do pracy albo zdolna do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagała czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

W sprawie stwierdzono istotne obniżenie zdolności do wykonywania pracy, co oznacza naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną oraz ograniczenia w pełnieniu ról społecznych co spełniało przesłanki lekkiego stopnia niepełnosprawności

Sąd zwrócił także uwagę, że pomimo zgłaszanych problemów J. S. we wniosku o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności określiła, że samodzielnie wykonuje czynności samoobsługowe, porusza się w środowisku i wykonuje czynności domowe. (k.23 akt WZON) co także świadczy o lekkim stopniu niepełnosprawności.

Jak już ponadto wskazano biegli dokładnie ocenili stan zdrowia wnioskodawczyni co wynika z przedstawionych obszernych badań przedmiotowych, zebrali wywiad, dokonali oceny dokumentacji lekarskiej zebranej w postępowaniu przed Zespołami do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności. Sąd nie znalazł podstaw do oceny, że opinie biegłych były nierzetelne.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 477¹⁴. § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie, gdyż nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawczyni do wyższego stopnia niepełnosprawności.